

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13116

гр. София, 26.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 88 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА
ПЕТКОВА

като разгледа докладваното от ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА ПЕТКОВА
Гражданско дело № 20231110159934 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140, ал. 3, вр. чл. 146 ГПК.

Съдът е сезиран с искова молба от А. Г. С., чрез адв. М. М., срещу „Изи Асет Мениджмънт“ АД и „Файненшъл България“ ООД, с която при условията на пасивно субективно съединяване са предявени установителни искове за признаване на установено спрямо първия ответник, че сключеният между ищеца в качеството му на кредитополучател и ответникът в качеството му на кредитодател договор за паричен заем № 4833608 е нищожен, а при условията на евентуалност, че е нищожна уговорката между страните, съдържаща се в чл. 4 на сключения договор, както и за признаване на установено спрямо втория ответник, че сключеният договор за предоставяне на поръчителство № 433608 между ищеца и „Файненшъл България“ ООД в качеството му на поръчител е нищожен.

В исковата молба се твърди, че на 26.06.2022 г. между ищеца в качеството на заемател/кредитополучател/ и първия ответник в качеството на заемодател /кредитодател/ е сключен Договор за паричен заем № 4833608, по силата на който ищецът получил в заем сумата от 1500 лв., а следвало да върне сумата с общо дължима лихва в общ размер на 1 645,15 лв. на 13 погасителни вноски. Твърди, че съгласно чл. 4 на договора за паричен заем, заемателката сключва договор с „Файненшъл България“ ЕООД за предоставяне на възмездно поръчителство, като дължащото се възнаграждение било в размер на 797, 85 лв. или 54, 45 лв. на всяка вноска. Според ищеца договорът за заем е недействителен на основание чл. 26, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК, вр. чл. 22 ЗПК, тъй като не съдържа годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, както и че е неясно как е изчислена договорната възнаградителна лихва. Счита, че възнаграждението за поръчителя следва да се счита за част от разходите по договора и да е ясно посочено като елемент от ГПР в договора. Освен това поддържа, че двамата ответника са свързани лица и реално възнаграждението на поръчителя представлява още едно възнаграждение за кредитодателя, като чрез него се цели да се заобиколи чл. 19, ал. 4 ЗПК.

При условията на евентуалност в случай, че съдът намери сключеният договор за кредит за валиден, ищецът иска да бъде признато за установено между него и първия ответник, че разпоредбата на чл. 4 от договора за паричен заем, предвиждаща сключването на договор за поръчителство, е нищожна. Сочи, че с оглед съдържанието на посочената разпоредба сключването на договор за поръчителство се превръща в условие за сключването на договора за кредит, което нарушава добрите нрави и води до нееквивалентност на

престациите. Освен това възнаграждението по договора за поръчителство е в размер на 60% от заетата сума и самата разпоредба на договора е във вреда на потребителя. Поддържа още, че клаузата е неравноправна и не е индивидуално уговорена, а е бланкетн.

По отношение на втория ответник ищецът твърди, че договорът за поръчителство е нищожен, тъй като нарушава добрите нрави. Ищецът посочва, че уговореното възнаграждение в размер на 797,85 лв. представлявало повече от половината от сумата, отпусната по договора за заем, и водело до нееквивалентност на престациите и до явно несъответствие. Ищецът твърди също, че договорът е нищожен и понеже със сключването на договора се стигало до заобикаляне на закона и до нарушаване на нормативно предвидения размер на годишния процент на разходите. На последно място, ищецът заявява, че договорът за поръчителство бил толкова неясен, че не му позволявал да прецени икономическите последици от сключването на договора, и поради това бил нищожен

В исковата молба се съдържат доказателствени искания за събиране на писмени доказателства. Искане се на основание чл. 190 ГПК ответникът „Изи Асет мениджмънт“ АД да предостави намиращия се у него Договор за паричен заем № 4833608, а ответникът „Файненшъл България“ ЕООД да предостави Договор за предоставяне на гаранция № 4833608.

В срока по чл. 131 ГПК са постъпили отговори на исковата молба от двамата ответници – съответно от „Изи Асет Мениджмънт“ АД чрез юрк. Мария Кънева и от „Файненшъл България“ ООД чрез юрк. Мирела Кожухарова.

В отговора на исковата молба първият ответник излага възражения за неоснователност на иска. Твърди се, че процесният договор за заем е действителен. Ответникът посочва, че са спазени изискванията да има информация за лихвения процент по кредита и условията за прилагането му, както и че информацията за годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, е налична в договора. Навежда се твърдение, че лихвата по кредита е единственият разход по договора съгласно чл. 19, ал. 4 ЗПК и тя е включена в годишния процент на разходите. Сочи се, че разходите за предоставяне на обезпечение не представляват елемент от общия разход. Възражава се, че невключването на възнаграждението по договора за поръчителство в годишния процент на разходите не е заблуждаваща търговска практика. На последно място, твърди се, че клаузата относно обезпеченията е индивидуално договорена и че не противоречи на добрите нрави.

В своя отговор на исковата молба вторият ответник оспорва основателността на иска. Твърди, че договорът за поръчителство е действителен. Според ответника посоченият чл. 19, ал. 4 ЗПК е неотносим, тъй като предоставянето на обезпечение е извън приложното му поле. На следващо място, свързаността между двамата ответници няма значение, тъй като това било така само в предвидените от закона случаи и договорът за поръчителство не представлявал договор за кредит, че обхватът на ЗПК не покрива процесния договор за поръчителство и че възнаграждението по договора не е елемент от общия разход по договора за кредит. Ответникът твърди, че договорът за поръчителство не нарушава добрите нрави, а именно принципите на добросъвестността и справедливостта, тъй като размерът на възнаграждението съответствал на характера на договора и ищецът се е съгласил с него след преценка на икономическите последици от сключване на договора. На последно място, ответникът посочва, че клаузата не е неравноправна на основание чл. 143 ЗЗП, тъй като е на ясен и разбираем език.

Съдът изготвя следния **ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:**

На основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК по делото като признати и ненуждаещи се от доказване следва да се отделят обстоятелствата, че между А. Г. С. и „Изи Асет Мениджмънт“ АД е сключен Договор за паричен заем № 4833608, както между А. Г. С. и „Файненшъл България“ ООД е сключен Договор за предоставяне на гаранция № 4833608.

Предявени са обективно кумулативно и пасивно субективно съединени **установителен иск** с правно основание чл. 26, ал. 1, пр. 2 от ЗЗД, вр. чл. 22 от ЗПК, вр. чл. 19, ал. 4 от ЗПК и чл. 143 ЗПП за признаване за установено между А. Г. С. и „Изи Асет Мениджмънт“ АД, че договорът за паричен заем е нищожен, а при условията на евентуалност, че разпоредбата на чл. 4 от сключения договор е нищожна на основание чл. 26, ал. 1, предл. 3 ЗЗД, чл. 143, ал. 1 ЗПП, както и **установителен иск** с правно основание чл. 26, ал. 1, пр. 2 от ЗЗД, вр. чл. 19, ал. 4 ЗПК и чл. 143 ЗПП за признаване за установено между А. Г. С. и „и „Файненшъл България“ ООД, че договорът за гаранция е нищожен.

В доказателствена тежест на ищеца по исковете с правно основание чл.26, ал.1, пр. 2 от ЗЗД, вр. чл.22 от ЗПК, вр. чл.19, ал.4 от ЗПК, под евентуалност чл.26, ал.1, пр.3 от ЗЗД, е да докаже при условията на пълно и главно доказване, че между страните има сключен договор за паричен заем и договор за възлагане на поръчителство с твърдените клаузи, в който случай ответникът следва да докаже, че не са налице визираните пороци. В тежест на първия ответник е да установи, че клаузата на чл. 4 е индивидуално договорена. В тежест на втория ответник е да установи, че клаузата за възнаграждението по договора за поръчителство е индивидуално договорена.

Съдът указва на страните, че ще извърши проверка за наличие на неравноправни клаузи по договора.

Следва да бъдат допуснати приложение към исквата молба писмени документи. Искането на ищеца по чл. 190 ГПК следва да се уважи.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за 16.04.2024 г. от 15:20 часа, за когато да се призоват страните, като им указва, че най- късно до първото по делото заседание могат да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото, като предприемат съответните процесуални действия в тази връзка.

ОБЯВЯВА на страните проект за доклад по делото, съобразно мотивната част на настоящото определение.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК ответното дружество „Изи Асет Мениджмънт“ АД в 1-седмичен срок от получаване на съобщението да представи в заверено копие сключения с А. Г. С. Договор за паричен заем № 4833608., като **ПРЕДУПРЕЖДАВА** ответника, че непредставянето на документите ще бъде преценявано от съда съгласно чл. 161 ГПК.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК ответното дружество „Файненшъл България“ ЕООД в 1-седмичен срок от получаване на съобщението да представи в заверено копие сключения с А. Г. С. Договор за предоставяне на гаранция № 4833608, като **ПРЕДУПРЕЖДАВА** ответника, че непредставянето на документите ще бъде преценявано от съда съгласно чл. 161 ГПК.

НАПЪТВА страните към медиация или други способи за доброволно уреждане на спора. **ПРИКАНВА** страните към **СПОГОДБА**, като им указва, че постигнатото по общо съгласие разрешение на повдигнатия пред съда спор, е по - добро и от най – доброто съдебно решение, а и спестява на страните половината от разноските за държавна такса, тъй като половината от внесената ДТ се връща на ищеца.

УКАЗВА на страните, че съобразно чл. 238 ГПК срещу тях може да бъде

постановено неприсъствено решение по искане на другата страна и при следните предпоставки: за ответника – ако не е представил в срок отговор на исковата молба и не се е явил в първото по делото заседание, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие; за ищеца – ако не се е явил в първото по делото заседание, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____